

Om uitsluitend te dienen  
in bestuurszaken

Nr. 926 van het arrest

Nr. 320<sup>0</sup> Corr. Folio

Nr. 150 V 2002 van het parket

Nr. 2002 BC 518 van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15<sup>de</sup> kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie tegen :

803 1)  
RB<sub>2</sub> geboren te | op , en,

804 2)  
RB<sub>2</sub> , geboren te op

samenwonende te

beklaagden,  
bijgestaan door meester , advocaat aan de balie van

\*\*\*\*\*

Beklaagd van :

de eerste ) en de tweede ( )  
als dader of mededader overeenkomstig art. 66 SW

A. te

op het goed gelegen te  
gekadastraerd sectie , eigendom van en de

in overtreding van art. 44-64 en 65 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd

1

1 exempl. afgek.  
afgeleverd aan de  
P.G. dd. 10.04.2007

door de wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

**1. tussen 1 maart 1997 en 1 september 1997**

een bestaande schuur volledig te hebben verbouwd door onder andere het wijzigen van de voorgevel en de dakconstructie, het toevoegen van binnenmuren en het wijzigen van de bestening,

**2. sedert het beëindigen van voornoemde werken, minstens sedert 1 september 1997 tot 1 mei 2000 de toestand geschapen door voornoemde werken te hebben in stand gehouden;**

**B. te**

op het goed gelegen te  
gekadastraerd , eigendom van en

in overtreding van art. 44-64 en 65 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, minstens sedert 1 januari 1992 tot 1 mei 2000, de zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwde half-cilindervormige loods te hebben in stand gehouden.

\*\*\*\*\*

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 25 maart 2002 door de beklaagden en  
; en dit tegen alle beschikkingen van het vonnis op strafrechtelijk gebied;
- 28 maart 2002 door het openbaar ministerie tegen beklaagden  
en ;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 19<sup>de</sup> kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 13 maart 2002 zegt dat de betichtingen bewezen voorkomen en voortspuiten uit éénzelfde opzet zodat slechts één straf dient opgelegd;

Derhalve :

- op strafrechtelijk gebied:

Veroordeelt elk der beklaagden tot:

- een geldboete van 200 : 40,3399 x 200 = 991,57 euro of 2 maanden vervangende gevangenisstraf;
- bijdrage : 10 euro x 5 = 50 euro;
- vergoeding : 25 euro;
- kosten : ½ van 114,01 euro;

- wat betreft de herstellordering:

Veroordeelt beklaagden tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en staking van strijdig gebruik door afbraak van de daar wederrechtelijk opgerichte constructies, nl. :

- verwijderen van alle binnenmuren in het gebouw;
- verwijderen van alle dakvlakvensters en dichten met dezelfde dakpannen als het dak;
- het herstel van de vroegere gevels door het dichten van de nieuwe ramen en deuropeningen;
- het gebouw enkel te bestemmen als schuur en geen enkele woonfunctie in onder te brengen;
- afbraak van de loods;

en dit binnen de twaalf maanden nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkregen heeft;

Zegt voor recht dat beklaagden, bij niet uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn, een dwangsom verbeurt van 49,58 euro en 123,95 euro per dag, mits betekening van dit vonnis overeenkomstig art. 1385 bis Ger. Wetboek, met dien verstande dat voormelde termijn ook zonder betekening een aanvang neemt de dag nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkrijgt;

Zegt voor recht dat bij gebreke van uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd worden ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien, overeenkomstig art. 153 Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, en de van de afbraak voortkomende materialen en voorwerpen verkopen, vervoeren, opslaan en/of vernietigen op een door hen gekozen plaats en beklaagden ertoe gehouden zullen zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van  
1, boek , nr. , boek nr. : nr. en biok nr. : nr.

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art.

161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999.

\* \* \* \*

Gehoord het verslag van raadsheer f.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester ; advocaat aan de balie van i.

Gezien de conclusies voor de beklaagden;

Gelet op de stukken neergelegd voor de beklaagden en deze door het openbaar ministerie;

De hogere beroepen werden tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld.

## **OP STRAFRECHTELIJK GEBIED**

De feiten van de tenlasteleggingen zijn na onderzoek door het hof bewezen gebleven.

Ten onrechte houden de beklaagden voor dat de juiste toestand van de gebouwen en de precieze aard van de uitgevoerde werken niet uit het strafdossier zou blijken en derhalve een deskundig onderzoek nodig is.

Aan de hand van het strafdossier, de ter zitting verstrekte toelichtingen en de door de beklaagden bijgebrachte stukken staat vast dat :

- op verzoek van beklaagden begin jaren '90 een half cilindervormige loods werd opgetrokken in golfplaten op een betonnen vloer, waarvoor geen bouwaanvraag werd ingediend,
- beklaagden bij aangetekend schrijven van 28 januari 1997 door de administratie van Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten & Landschappen (AROHM) werden verzocht deze constructie te verwijderen en het terrein in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen uiterlijk voor 1 april 1997, waaraan zij geen gevolg gaven,
- zij evenmin hun beweerd gebrek aan opslagruimte aan de diensten van het AROHM voorlegden teneinde een oplossing uit te werken in overeenstemming met de bestaande regelgeving,

- deze loods tot op heden in stand werd gehouden,
- in 1997 de schuur van de 'watermolen' aan de \_\_\_\_\_ werd verbouwd op verzoek van beklagden die niet over een bouwvergunning beschikten,
- de beschrijving van de wederrechtelijk uitgevoerde werken het voorwerp uitmaakt van een PV van 19 maart 1997 met in bijlage een schets van de toestand op dat ogenblik en foto's, waaruit blijkt dat de uitgevoerde werken geen werken zijn van loutere instandhouding en onderhoud,
- het College van burgemeester en Schepenen op 9 december 1993 de bouwvergunning, aangevraagd voor de restauratie en inrichting van de schuur, heeft geweigerd na negatief advies van de gemachtigde ambtenaar,
- het perceel gelegen is in natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurgebied volgend het gewestplan van 7 april 1977 en het bestemmingsplan van 7 december 1994 en de 'watermolen' (percee \_\_\_\_\_) als beschermd monument wordt beschouwd en de daar rond liggende percelen worden beschermd als dorpsgezicht.

Wat betreft de verbouwing van een bestaande schuur door onder andere het wijzigen van de voorgevel en de dakconstructie, het toevoegen van binnenmuren en het wijzigen van de bestemming houden beklagden ten onrechte voor dat de door hen uitgevoerde werken het behoud en onderhoud van de schuur beoogden.

Zij brachten meerdere veluxramen aan alsook dakkapellen en deuropeningen op plaatsen waar voorheen ramen noch deuren aanwezig waren, bepleisterden de binnenmuren en brachten radiatoren aan waardoor de schuur een woonbestemming kreeg, hetgeen niets van doen heeft met de loutere instandhouding en onderhoud van een schuur.

Aldus hebben beklagden duidelijk gehandeld in strijd met de in de tenlasteleggingen geïndiceerde artikelen van de stedenbouwwet en het DRO gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Ten onrechte roepen beklagden in dit verband de ongrondwettelijkheid van de retroactieve decretale validering door de invoering van artikel 192 bis DRO in.

Het Arbitragehof heeft voormeld artikel immers niet vernietigd om reden dat hierdoor een einde werd gesteld aan een 'beweerde' rechtsonzekerheid die was ontstaan met betrekking tot de toepassing van de vergunningsplichtige functiewijzigingen. ( Arbitragehof nr. 56 / 2005 , 8 maart 2005, [www.arbitrage.be](http://www.arbitrage.be))

Het Arbitragehof heeft daarbij gemeend dat de regelgever een formele onwettelijkheid bij een eerdere verordenende maatregel moet kunnen herstellen met ingang van deze eerdere regel.

Eveneens ten onrechte werpen beklaagden het gebrek aan precisering van de feiten die het voorwerp van de tenlasteleggingen uitmaken op.

De materiële feiten die in de tenlasteleggingen worden beoogd zijn duidelijk omschreven en beklaagden hebben zich terzake verdedigd.

Het hof acht het derhalve niet nuttig de door beklaagden in ondergeschikte orde verwoorde prejudiciële vraag te stellen.

Het instandhoudingsmisdrijf is bewezen zowel voor wat betreft de schuur zoals verbouwd als de loods gezien in beide gevallen de wederrechtelijke uitvoering vaststaat en deze tot op heden ongewijzigd in stand werd gehouden.

Beklaagden kunnen evenmin beroep doen op het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functie-wijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, het zo genaamde 'klein – werken' besluit, nu de door beklaagden uitgevoerde werken niet aan de in dit besluit als niet vergunningsplichtige aangemerkte werken beantwoorden.

Het moreel element van het gepleegde stedenbouwmisdrijf vloeit voort uit het stellen van de materiële handelingen van verbouwing.

Er dient ook op gewezen te worden dat met betrekking tot de verbouwingen aan de schuur uitdrukkelijk verklaarde dat hij geen bouwvergunning had aangevraagd omdat deze hem geweigerd zou worden om reden van de klassering van het gebouw.

Wat betreft de instandhouding staat het schuldig verzuim om aan de wederrechtelijke toestand een einde te maken aan de hand van de dossierstukken vast.

De verschillende bewezen verklaarde misdrijven zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet.

De door de eerste rechter opgelegde straf, zijnde een geldboete, is wettelijk en werd oordeelkundig bepaald rekening houdend met de ernst van de gepleegde feiten alsmede met de asociale persoonlijkheid van de beide beklaagden die weinig respect vertonen voor de stedenbouwkundige voorschriften.

De eerste rechter heeft elk van de beklaagden terecht veroordeeld tot de betaling van een vergoeding van 25 euro alsook tot betaling van een bijdrage, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd bij artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993.

Deze bijdrage wordt thans gebracht op 25 euro cf. het KB van 31 oktober 2005 tot wijziging van voormeld art.29 en is te verhogen met 45 opdecimen.

## **WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING**

De herstellvordering werd duidelijk geformuleerd door de gemachtigde ambtenaar op 18 december 1996 voor wat betreft de loods en op 9 augustus 2000 voor wat betreft de schuur en hernomen door het Openbaar Ministerie ter zitting van 6 februari 2007 en is ontvankelijk.

Beklaagden gronden hun vraag tot uitstel van de uitspraak over de herstelmaatregelen op hun annulatieberoep ingediend bij de Raad van State tegen het Besluit van 11 mei 2004 van de Bestendige Deputatie van de Provincie Vlaams – Brabant en op hun regularisatieaanvraag na een plaatsbezoek door de dienst Monumenten en Landschappen op 16 december 2005.

Het behoort in de gegeven omstandigheden de behandeling van de herstellvordering sine die uit te stellen in afwachting van een definitieve beslissing door de bevoegde administratieve overheden.

**OM DEZE REDENEN,**

**HET HOF,**

**RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,**

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen :

- 24 van de wet van 15 juni 1935,
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering,

## **OP STRAFRECHTELIJK GEBIED**

Bevestigt het bestreden vonnis met dien verstande dat de verplichte bijdrage van tien euro gebracht wordt op vijftwintig euro overeenkomstig boven vermelde wet en na verhoging met opdecimen per euro, gebracht wordt op 137,50 euro;

Veroordeelt de beklagden in de kosten van het hoger beroep, vastgesteld op 67,33 euro;

## **VOOR WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING**

De behandeling van de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur wordt sine die uitgesteld;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **20 maart 2007**, waar aanwezig waren :

- |           |  |                            |
|-----------|--|----------------------------|
| - mevrouw |  | raadsheer d.d. voorzitter, |
| - de heer |  | raadsheer,                 |
| - mevrouw |  | raadsheer,                 |
| - de heer |  | advocaat-generaal,         |
| - de heer |  | e.a. adjunct-griffier.     |